

[[Landbrugsministeren.]

og jeg tror for øvrigt, at man maa sige, at en Akkordlov for Landbruget vil have noget vanskeligt ved at faa stor Betydning, ikke af de Grunde, som det ærede Medlem har anført, men først og fremmest paa Grund af de Forhold, som Landbruget lever under navnlig med Hensyn til den meget store Pantegæld, som hviler paa Ejendommene. For der er vel ikke noget Erhverv, hvor Pantegælden betyder saa meget i Forhold til den hele Gæld som indenfor Landbruget; Pantegælden har en fortrinlig Stilling overfor anden Gæld, og det er næsten umuligt at opnaa en Akkord, naar man ikke rører ved Pantegælden. Saa der er ingen Tvivl om, at Hovedaarsagen til Vanskeligheden ved at opnaa Akkord er Pantegælden indenfor Erhvervet.

Naar det ærede Medlem anførte, at de forskellige Bestemmelser den Gang af forskellige Grunde forringede Loven, saa den var uanvendelig og vil blive uanvendelig i Fremtiden, skal jeg gøre et Par Bemærkninger til disse Grunde.

Det er umuligt, at det ærede Medlem kan anføre Akkordudvalgenes Indstilling til forskellige Forslag som Motivering, for det er kun en ringe Del af Akkordudvalgene, som har givet det ærede Medlem Ret og Tilslutning til hans Udtalelser om de Ting, der er en Hindring for Akkordens Opnaaelse. Naar det ærede Medlem f. Eks. siger, at den Bestemmelse, der er indført om, at den Gæld, der skal skrives ned ved Akkordens Opnaaelse, skal skrives ned med 30 pCt., er en Hovedaarsag til, at der ikke opnaas Akkord, er det ikke rigtigt. Den Bestemmelse er slet ikke indsat, for at den skal sikre Staten ved disse Udlaan, den er indsat, for at det virkelig skal være en Akkordordning, der opnaas, og ved en Akkordordning forstaar man en Nedsættelse af den Gæld, der er paa vedkommende Ejendom, ikke en Konvertering af Laanene. Hvis man vil undgaa at forlange en saadan Nedsættelse af Gælden, er det klart, at man kommer til at laane mange flere Penge ud, og saa bliver det i Virkeligheden kun en Konvertering, det, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen før talte om, at man faar indsat en betydelig Række Statslaan, som man ikke tidligere havde, saa Laanene slet ikke bliver til Fordel for Landbruget, men først og fremmest til Fordel for de Kreditorer, som har laant ud til Landbrugerne og har Udsigt til at tabe deres Penge, men ved en saadan Foranstaltning kan blive fri for det Tab og faa det væltet over paa Statskassen.

Den næste Aarsag, det ærede Medlem

mente, der var til Vanskeligheden ved at opnaa Akkord, er den Bestemmelse, der er indsat, at man ved Vurderingen af Ejendommene skal benytte Ejendomsskylden. Det ærede Medlem sagde, at det skulde være en Vurdering, som Amtsudvalget foretog, fordi Ejendomsskylden var saa vidt forskellig ude omkring i Landet; i visse Dele af Landet vilde man kunne benytte Ejendomsskylden, i andre Dele var det urigtigt. Det er maaske en Udtalelse, som det kunde forsvares af fremsætte tidligere, men det er ganske umuligt at fremsætte den nu, naar Vurderingsraad og Over-Skyldraad ude omkring i Landet foretager en ny Vurdering til Ejendomsskyld af Landejendomme. Det er en Underkendelse af deres Arbejde og Vurderingsevne, saa jeg forstaar slet ikke, at et Medlem her i Rigsdagen tør staa op og fremsætte en saadan Udtalelse uden at belægge den med Beviser.

For hvis ikke de Herrer Medlemmer af Skyldraad og Over-Skyldraad er dem, som har bedst Adkomst og bedst Forstand paa at gennemføre en ligelig Vurdering over hele Landet, vil jeg nok spørge, hvorledes man kan forlange, at Amtsudvalgene, som slet ikke er nedsat med det for Øje, skal kunne foretage en saadan Vurdering, navnlig naar Over-Skyldraadene og Skyldraadene lige nu i Sommer har foretaget en ny Vurdering, som selvfølgelig først og fremmest gaar ud paa to Ting: for det første at faa Uligheder bort, som kan findes i de forskellige Dele af Landet, dernæst at foretage en Vurdering, som retter sig efter de nuværende Konjunkturer.

Derfor maa jeg hævde, at det er ganske urimeligt i en Lov som denne at sætte ind, at man ikke behøver at tage Hensyn til Ejendomsskyldvurderingen, fordi den kan være uensartet i de forskellige Dele, og det vil derfor betyde, at man i Virkeligheden derigennem indirekte opfordrer Skyldraadene, Vurderingsraadene til at foretage uensartede Vurderinger omkring i Landet.

Den tredje Grund, som det ærede Medlem anførte for, at det ikke var muligt at opnaa et tilstrækkeligt Antal Akkorder, var, at man forlangte Kaution for en Del af de Laan, der gives. Jeg maa sige, at det forekommer mig ganske naturligt, naar man skal ud i en Udlaansvirksomhed, som gaar ud paa, at man giver Laan til Landmænd ud over Ejendomsskylden og Besætningens Værdi, og endogsaa i visse Tilfælde 10 pCt. over Ejendomsskylden; at give saadanne Laan til en Landmand til Betaling af hans Gæld uden at forlange Spor af Kaution er en letsindig Laangiv-